

[Arne Larsen.]

lød på årets boligrigsdag, altså det årsmøde, som afholdtes af de almennyttige boligselskaber, for her var der jo nærmest oprørstemning. Man krævede nemlig en radikal løsning af hele det sociale byggeris støtte-lovgivning, man ønskede at vende tilbage til den sociale støttelovgivning, som vi havde fra 1946 til 1958, og det ville selvfølgelig også være langt mere radikalt og langt, langt bedre. For hvad er det, vi gør i dag med rentesikringsordningen, med boligsikringsordningen? Ja, vi er faktisk med til kunstigt at holde priserne oppe på nyt byggeri. Det er klart, at obligationsejerne hellere end gerne ser, at der ydes dem 12 pct. i rente, og så længe man understøtter en sådan politik officielt fra regeringens side, lige så længe tror jeg ikke vi formår at vende tilbage til en sundere og bedre finansiering af boligbyggeriet.

Socialistisk folkeparti har flere gange foreslået, at vi netop vender tilbage til en form for statslig finansiering af boligbyggeriet, sådan at vi får statslån til fast kurs og til billig rente og til kontante lån. Man siger, at det har vi ikke råd til, for det koster en frygtelig masse penge. Ja men hvad koster de nugældende ordninger? Vi har fået forklaret, at f. eks. boligsikringsordningen koster eller kommer til at koste 450 mill. kr. om året. Hvad koster rentesikringsordningen? Ja, jeg vil skyde på, at den koster mindst 100 mill. kr. om året, og beløbet vil måske stige de kommende år. Det er alene ca. 600 mill. kr. Selv om vi selvfølgelig ikke kan stryge alle disse beløb, så kan vi spare en væsentlig del af disse penge, hvis vi i stedet for at bruge dem til rentesikring eller rentelåneordninger investerer dem direkte i byggeriet til billige faste lån. Det er klart, at det vil billigøre byggeriet langt, langt mere og give os en langt lavere husleje end den, vi har i øjeblikket.

Der kan sikkert hentes mange penge på forskellige områder til billigørelse af byggeriet. Vi har statens bolig- og byggefond, som

den nuværende regering jo skyndsomst skar ned fra 500 mill. til 150 mill. kr. om året, men her skulle jo være en mulighed f. eks. for at udvide denne fond og dens aktiviteter. Man kan hjælpe på forskellig måde, også ved lovgivningsinitiativer. Vi kunne f. eks. acceptere, at jord blev eksproprieret til vurderingspris til boligbyggeri. Alene det ville nedskære udgifterne til grundene ganske væsentligt. Her var altså en masse millioner kroner at hente hjem. Jeg ser i tidsskriftet Byggeindustri i dag, at ingeniør Børge Damkjær ligefrem meddeler offentligheden, at vi i dag spilder 5 milliarder kr. i bygge- og anlægsvirksomhed hvert år, så meget er vort byggeri og vor anlægsvirksomhed fordyret på grund af spild. Han henviser til, at styringsmekanismen er elendig, og at der kan hentes en masse penge ind ved rationelt tilrettelagt byggeri. Alene på statens anlægs- og byggevirksomhed ville der kunne spares 2 milliarder kr. om året. Havde vi bare de 2 milliarder kr., så kunne vi klare boligbyggeriets finansiering, og så kunne vi klare de 20.000 sociale lejligheder om året. Det er selvfølgelig nok lidt svært at finde de 2 milliarder kr., men jeg vil tro, at en del af dem kan findes, og jeg vil anbefale boligministeren, at han hurtigst muligt ansætter ingeniør Damkjær til at tilrettelægge arbejdet, sådan at vi får en ordentlig og en virkelig effektiv styringsmekanisme af bygge- og anlægsvirksomheden her i landet. Der er ingen tvivl om, at der kan hentes adskillige millioner hjem. At en større effektivitet vil billigøre boligbyggeriet, derom er der ingen tvivl.

Jeg vil også henstille til det almennyttige boligbyggeri, at de selv deltager i disse effektivitetsproblemer, at de prøver på at løse dem bedst muligt. Vi har alt, alt for mange boligselskaber, alt, alt for megen administration; man burde kunne slå en masse af disse boligselskaber sammen, billigøre administrationen, danne selskaber regionsvis og måske også få muligheder for selv gennem den kooperative byggeindustri at deltage i